

get til det vellykkede Resultat? Jeg har ogsaa undertiden fra Plejemødre paa Hospitaler hørt Klager over, at der ikke havde været Kvinder med ved Planlægningen af Hospitalet, da mange Ting i saa Tilfælde vilde være blevet mere praktiske og bedre indrettede. —

At der her er Opgaver, som venter paa at blive løst af den kristne Kvinde, er sikkert, — ikke mindst naar vi tænker paa de moralske Forhold i vort Land; thi Kvinden har maaske mere end Manden Lejlighed til at iagttage den fordærvende og ødelæggende Indflydelse, som gennem Bøger og Blade, gennem tarvelige Skuespil, ophidsende Biografforestillinger, Smudsbilleder og daarlige Forlystelser øves paa den danske Ungdom, idet hun vel nok mere end Manden faar Lejlighed til at iagttage Børnene og Ungdommen og til at se, hvordan Smagen ødelægges, og Trangen til daarlige Forlystelser vækkes og holdes vedlive af alle disse Ting.

Hvad der mange Steder skrives og trykkes og fremstilles i levende Billeder, kan ikke andet end i høj Grad besmitte Børn og Unges Sind og Tænker og virker ganske nedbrydende paa deres moralske Begreber.

Vi Kvinder er saa tilbøjelige til at sukke over, hvad der er galt, og saa ikke komme videre. Vi er tidt alt for slappe og for lidet energiske, hvor det gælder om at handle. — Selv om man absolut ikke kan have fuld Sympati for de londonske Suffragettes hele fanatiske Optræden for at tilkæmpe sig den politiske Magt, maa der jo dog indrømmes, at det er en utrolig Energi og Udholdenhed, de lægger for Dagen

for at faa det sat igennem, som de anser for ret og rigtigt; noget mere af denne Kraft og Udholdenhed kunde vi kristne Kvinder have Trængsel til, hvor det gælder om at hæve vor Røst og prøve at gøre vor Indflydelse gældende mod det meget her i Landet, som nedbryder vore Børn og Unge og slapper Moralen.

At enkelte Kvinder ser de uheldige Forhold og gerne vil prøve dels gennem personligt at tale og skrive om Sagen, dels ved at prøve paa fra Regeringens Side at faa Bistand til Forandring af flere i Landet værende uheldige Forhold, er ikke nok. Her maa de kristne Kvinder staa sammen og være fælles, og skulde det senere gaa igennem, at Kvinden faar Adgang til Regeringen, da vil det sikkert være af stor Vigtighed, at der indenfor de kristne Kvinders Rækker findes uddannede kristelige Personligheder, der er Stillingen voksen og kan indtage en saadan Plads; thi det vil sikkert ikke være rigtigt for os at overlade disse helt til Kvinder, der staar ganske uden Forstaaelse af Kristendommen, og som slet ikke regner med Gud i de Afgørelser og Bestemmelser, der bliver truffet, f. Eks. hvor det gælder Opdragelse og Uddannelse af Børn og Unge.

Hvad gør den troende Kvinde for Tiden for at sikre vort Land, at vi i vore Skoler beholder Undervisning i Kristendom af en Lærer, som er en personlig Kristen, og som ikke ved sin Undervisning dræber de smaa Spirer til Tro i Barnets Hjerte i Stedet for at faa disse til at vokse og trives? Her maa vi være vaagne. — Det vilde maaske ogsaa lykkes at faa Love, som